

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Heinrich Schuckmann Johann Adolph Barkhausen

Disputatio Inauguralis De Actionibus

Rostochii: Kilius, 1648

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn732586127>

Druck Freier Zugang

(Rechts-) Raadsluugw.

Nert.

H. Schuckmann (J. A. Barthlaus)

R. U. in 1648.

53

DISPUTATIO INAUGURALIS
DE
ACTIONIBUS,

Quam

AUXILIANTE DEO,

Ex Auctoritate & decreto No-
bilissimi ac Amplissimi JCtorum

Ordinis in illustri Academia

Rostochiensi,

P R A E S I D E

Viro Amplissimo, Consultissimo ac Excellentissimo
D N. H E I N R I C O Schuckman/
JCto Celeberrimo, Professore Codicis
publ. & p.t. Facultatis Juridicæ VICE-DECANO
spectabili, Dn. promotore ac patrono suo xvi-
ternūm honorando,

Pro summis in Utroq; Jure Privilegiis
& Honoribus Doctoralibus consequendis,

Publicè examinandam proponit

JOHAN. ADOLPH. Barckhausen/
Hervordiâ. Westph.

*Ad diem 3. Augusti, in Auditorio Majori, horis
matutinis & pomeridianis.*

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLI, Acad. Typegr. Anne 1648.

Quod felix faustumq; esse Jehova
velit,

D I S P U T A T I O I N A U G U R A L I S,

De

A C T I O N I B U S.

T H E S I S I.

Actio licet in jure nostro pluribus modis sumatur: Rectius tamen in hac nostrâ disputatione pro Jure persequendi accipitur. Unde ab imperatore Actio definitur jus persequendi in iudicio quod sibi debetur pr. Inst. de Actio. l. si. ff. de O. & A.

II.

Ex voce Judicium sciendum, nemini licere privatim sibi judicare, & propriâ auctoritate id quod suum est occupare, sed Jure experundum esse, adeò quod ex Edicto D. Marci ille, qui rem vel pecuniam Jure sibi debitam vi quedam extorserit, Jus crediti amittat l. 13. f. quod met. caus.

Omnium autem actionum prima ac summa divisio in duo genera deducitur; aut enim in rem sunt, aut in personam §. 1. Inst. de Act. l. 25. ff. de O. & A. Actio in personam est, quâ cum eo agitur, qui nobis vel ex contractu, vel ex quasi contractu, vel ex maleficio, vel quasi maleficio obligatus est, ad aliquid dandum vel faciendum d. § 1. Inst. de Act. & d. l. 25. ff. de O. & A. Actio in rem est, per quam rei nostrae quæ ab alio possidetur, petimus, & semper adversus eum est, qui possidet d. l. 25. ff. de O. & A.

III.

Actio in rem dividitur in Civilem & Prætoriam. Civilis est, quæ ex LL. plebiscitis, Scitis; principum placitis, prudentum responsis de-

A 2

scens;

Scendit, §. 3. Inst. de J. N. G. & C. Et cursus vel pro universitate rerum competit, vel pro rebus singulis: pro universitate rerum Jure civili competit hereditatis petitio, quæ est actio in rem l. 25. §. 18. ff. de hered. pet. l. 27. §. 3. ff. de R. V. competens heredi, qua is contra eum, qui pro herede, vel pro possesso possidet l. 9 ff. de hered. pet. se heredem declarari, & proinde hereditatem sibi ab eodem restitui petit. Nam qui titulo quodam singulari res hereditatis possidet, in eum actio hæc non datur l. 7. C. eod. Petuntur hac actione non tantum hereditariæ, sed & non hereditariæ, quatenus periculo hereditatis obligantur: cujusmodi sunt res depositæ, commodatæ vel pignoratæ, quoniam harum etiam periculum ad heredem spectat l. 18. §. fin. l. 19. ff. d. 1. exceptis tamen servitutibus d. l. 19. §. ult. eod.

V.

Actio in rem singularis est, vel rei corporalis, quæ rei vindicatio in specie, vel incorporalis, quæ actio confessoria & Negatoria dicitur. Rei vindicatio est actio in rem singularis, competens domino, quæ rem aliquam corporalem ab alio possessam sibi officio judicis cū omni causa restituiri petet §. 1. Inst. de act. Duo sunt hujus actionis requisita, ex parte actoris dominium l. 23. ff. de R. V. Non autem allegasse dominium sufficit, sed insimul est probandum; alias reus & si nihil fecerit absolvitur l. 4. C. de edend. Ex parte Rei possessio; quæ tamen non propriè & strictè, sed latius accipi debet, ut per possessorem etiam nudus detentor intelligatur l. 9. ff. R. V.

VI.

Confessoria est actio civilis realis, quæ confitendo & adserendo adserimus, servitutem vel Jus aliquod nobis, fundo nostro deberi §. 2. Inst. de A. & l. 2. ff. si serv. vindices. Hac autem actio nulli alij quam domino fuandi competit l. 2. §. 1. ff. si serv. vind. non vero usufructuatio l. 1. pr. l. 5. §. 1. ff. si ususwf petat.

VII.

Negatoria est actio realis, quæ nos vel rem nostram adversario vel fundo ejus servitutem vel aliud Jus debere negamus, & per hoc libertatem vindicamus l. 2. pr. ff. si serv. vind. l. 4. §. 7. ff. eod. Dantur autem hæ actiones de aliis etiam juribus, quam servitutibus arg. l. 9. §. 2. ff. de damn. infest.

VIII.

Actiones in rem prætoriæ sunt, quas Prætor ex sua jurisdictione comparatas habet §. 3. Inst. de A. harum prima est Actio Publiciana, quæ

quā is, qui rem à non domino bona fide & justo titulo per traditionēm accepit, nec dum tamen usuccepit, eandem amissam à quocunq; possesso re sibi restituī petit §. 4. Inst. de Att. l. 1. ff. de publici. in rem att. Conceditur autem hæc actio ob difficultem dominij probationem sub qualitate bonæ fidei possessoris etiam vero domino, immo etiam eodem libello publiciana cum Rei vindicatione proponi, resq; Jure dominij vel quasi possessorē repeti potest c. Abbate. 3. in pr. de sent. & rejud. in 6. Gail 1. obs. 62. n. 5. Oldendorp. cl. 3. att. 3. adversus ipsum dominum verò non datur l. pen. & ult. de publ. in rem att. quibusdam tamen casibus exceptis, quos refert Oldendorp. cl. 3. att. 3.

IX.

Secunda actio in rem prætoria est Rescissoria, quæ competit ei, cuius res verè usucapta est, ad rem, quasi nunquam usucapta fuisset, à possesso avocandam §. rursus 5. Inst. de Att. l. ult. C. Ex quibus caus. maj. Et datur tam absenti contra præsentem, quam præsenti contra absentem rot. tit. ff. Ex quib. causib. major. Schneidew. ad §. 5. Inst. de Att. n. 24. Ex solo verò capite ignorantiae restitutio adversus præscriptionem non datur l. ult. in fin. C. de præscript. long. temp. Circa negotium ex causa rescindendum, duplici Judicio Rescindente & Rescissorio non est opus, sed unicum saltem est Rescissorium l. 6. §. 1. ff. de bon. poss. l. 19. in fin. ff. de Inoff. rest. l. & §. pen. ff. eod. Erat autem olim actio Rescissoria annuo spatio circumscripta, sed hodie præstitutum habet quadriennium l. fin. C. de tempor. in integ. rest.

X

Tertia actio in rem prætoria est Pauliana, quæ creditores res in fraudem illorum à debitore alienatas, rescissâ traditione, ab eo qui accepit, repetunt §. 6. Inst. de Att. l. 1. & 2. t. ff. quæ in fraud. cred. Cum autem hæc actio tendat ad rem debitoris vindicandam, etiam contra eum qui fraudis non fuit particeps, & ex titulo lucrative rem possedit, competit.

XI.

Præter Publicianam, Rescissoriam, & Paulianam, reperiuntur duæ aliae in rem actiones, quæ & ipsæ ex prætoris Jurisdictione descendunt, nimirum Serviana & quasi Serviana, quæ etiam hypothecaria vocatur. Serviana actio est, quæ locator experitur de rebus coloni, quæ pignoris Jure pro mercedibus fundit tenentur §. 7. Inst. de Att. Invecta namq; ab iugilino in prædium urbanum locatori tacite pignori sunt obligata

l. 4. in princ. ff. de patr. l. 4. ff. in quib. caus. pign. vel hypoth. tac. Diversū obtinet in inventis illatis in prædium rusticum *l. 4. ff. d. t.* quæ non nisi expressa conventione oppignerata censentur *l. 5. C. eod.* quia in prædiis rusticis fructus locatori tacite pro pensione sunt obligati *l. 7. ff. d. t.*

XII.

Quasi Serviana seu hypothecaria actio est, quæ creditori ex quævis causa pignus hypothecamve habenti ad ejus pignoris hypothecæve persecutionem conceditur *d. s. 7. Inst. de Act. l. 17. ff. de pign. & hypoth.* Ab hac actione differt actio pignoratitia personalis, quæ datur debitori adversus creditorem ad pignoris factâ solutione, restitutionem, de quâ agitur *in rit. ff. de pign. act.*

XIII.

Sunt & alia in rem actiones quæ præjudiciale vocantur, à præjudicando dictæ, quod scilicet aliis actionibus præjudicium parient, ea cumq; processum tardent & sistant *arg. rub. ff. de Except. & præjud.* quæ partim civiles sunt, ut ea, quæ est de statu libertatis, quâ queritur; an quis liber vel servus sit, partim prætoriae, veluti ea, quæ est de Jure Patronatus, quâ queritur; an quis libertus an ingenuus sit, item de partu agnoscendo, quâ queritur; utrum aliquis sit filius nec ne *s. 13. Inst. de Act.*

XIV.

Porro Prætor non tantum in rem, sed & in personam agentibus Jurisdictione sua succurrit. Quarum prima est actio de constituta pecunia, quâ convenitur is, qui vel ipse pro se, vel pro alio citra stipulationem se soluturum constituit *s. 9. Inst. de Act.* Debitum autem ex quacunq; causa, id est ex quocunq; alio contractu, constitui potest *l. 1. §. 6. 7. ff. de constit. pecun.*

XV.

Constitutum novationem non inducit, sed obligationem, cui accedit, sartam relinquit, ita ut is, pro quo alius constituit adhuc maneat obligatus *l. 28. ff. de pecun. constit.* Hinc constituent beneficium ordinis & excussionis, item divisionis est tributum, *l. ult. C. de constit. pecun. autb. præsente C. de fidejus. Nov. 4. c. 1.*

XVI.

Secunda actio in personam prætoris est de peculio, quâ petimus à patre, vel domino, ut solvat pro filio vel servo nobis ex contractu in re peculiari obligato, quatenus vires peculii patiuntur. *§. 10. Inst. de Act. l. 7. s. 1. ff. de pecul.* Hæc actio non nisi in profectitio filii familias peculio

lio

lio locum habet, quod pater filio ex substantia ejus ipso sciente & permit-
tente concessit, §. 2. Inst. per quas pers. nob. acq. Ex Castrensi enim pecu-
lio filius ipse tenetur in solidum l. e. ff ad Ss. Maced. Ex adventitio vero
convenitur pater ut legitimus solum administrator, l. i. C. de bon. ma-
tern.

XVII.

Tertia actio in factum præatoria personalis est actio ex Jurejurando,
competens ei, qui juravit, sibi deberi, vel rem suam esse, adversus eum
contra quem juratum est: quæ quis ex juramento legitimè præstito id
quod sibi debetur, adjudicari petit, s. 11. Inst. de Act. In hac autem actio-
ne sufficit jutatum esse; non enim queritur an ei pecunia debeatur, sed an
juraverit, d. §. 11. Inst. de Act. unde negotium isto juramento decisum, per-
jurii prætextu non retractatur, l. i. C. de reb. cred. l. 31. ff. de Jurejurando.

XVIII.

Actionibus porro prætoriis personalibus accensentur Prætoriae pe-
nales, quæ & ipse personales sunt. Quarum prima est albi corrupti actio,
quæ datur in eum, qui album prætoris perpetuæ Jurisdictionis causa pro-
positum dolo malo corrupit l. 7. ff. de Jurad. Actio autem hæc popula-
ris est & pæna, ad quam intenditur, parti agenti applicanda videtur l. 12.
ff. de V. S.

XIX.

Secunda actio præatoria pænalis est constituta in temere ac contra
leges, privilegias personas in Jus vocantem. Cum enim antiquitus pro-
priæ auctoritate licuerit in Jus vocare, rapere, trahere, id verò reverentjæ
parentibus & patronis venerabilibus debitæ contrarium videretur, arg.
l. 9 ff. de obseq. patro. & parent. præst. l. 13. ff. de in Jus vocand. ideo Edicto
cautum est, ne cui hujusmodi personas exemptas sine venia in jus sub
poena 50. aureorum vocare liceat l. 4. l. penult. & ult. ff. d. 8.

XX.

Tertia pænalis præatoria personalis actio est, quæ datur contra eum
qui legitimè in Jus vocatum vi exemerit, nihil autem refert, utrum dolo
malo, an sine dolø exemerit, si modo fecerit violenter, §. 12. Inst. de Act.
l. 3. §. final. ff. Ne. quis cum qui in Jus Voca. VI. exim.

XXI.

Actiones personales condicione appellantur, à condicen-
do h. e. denunciando, §. 15. Inst. de Act. Olim enim moris erat, ut actor
re diem certum condiceret i.e. denunciaret, quo in Jus veniendum esset,
l. 2. ff. qui satud. cog. Sed istæ solennes ad Judicium denunciations sive
condicione hodie in desuetudinem abiēre §. 15. Inst. de Act. l. fin. C. de
Inscr. Con-

XXII. Con-

XXII.

Conditionum species variae sunt, quas hoc loco omnes recensere & explicare instituti nostri ratio non patitur. Eas tantum conditiones quas Justinian. intit. Inst. de Act. refert, videbimus.

XXIII.

Sunt autem Conditiones, quibus actor intendit sibi dari oportere d. S. 15. Inst. b. t. Ideò Dominis, ut potè quibus res propria dari nequit, non competit, l. fin. ff. usum f. quom. cau. singulare tamen est in conditione furtiva, quæ etiam domino adversus furem ejusq; heredes in solidum datur l. 7. §. fin. l. 9. ff. de condic. furtiv.

XXIV.

Dividuntur deinde actiones in Rei persecutorias, Pænales, & mixtas §. 16. Inst. de Act. Rei persecutoriæ sunt omnes in rem actiones, item actiones personales ex contractibus venientes, quarum species complures sunt, inter alias est Condition Certi, quæ datur creditori ad rem mutuo datam, in eadem quantitate & eodem genere recuperandam, §. 8. Inst. quib. mod. re contrab. obl.

XXV.

Succedit huic Conditioni alia eidem affinis, nimirum actio ex stipulatu, quæ datur propriè ad rem incertam, vel factum praestandum pr. Inst. de V. O. In facti stipulationibus promissor præcisè ad facti præstationem non obligatur, sed si mavult interesse præstare, liberatur l. 13. §. fin. ff. de Re Jud. l. 72. ff. de V. O. Ast cum interesse probatio difficilis sit, ideo Imperat: in §. fin. Inst. de V. O. suadet in talibus stipulationibus pænam adjicere.

XXVI.

Ex commodato oritur actio commodati, quæ vel directa, vel contraria est. Directa datur commodanti adversus commodatarium, ad restituendam rem, & ad præstandum dolum, cum omnibus culpa l. 5. S. 2. l. 18. ff. commod. Contraria datur commodatario adversus commodantem, ad repetendum quod sibi ex commodato abest l. in commodato 17. §. 1. ff. detit.

XXVII.

Actio depositi, itidem vel directa est vel contraria. Directa datur deponenti adversus depositarium ad rem bona fide restituendam, & præstandum dolum, §. 3. Inst. quib. mod. re cont. obl. l. 23. ff. de R. J. & latagn.

latam culpam. l. 32. ff. depos. Contraria datur depositario de sumptibus & impensis in rem depositam factis, l. 23. ff. depos.

XXVIII.

Est & Prætoria actio depositi, quam prætor adversus eum introduxit, qui tempore incendi, ruinæ, & naufragii subduxit, corrupit vel alienavit, ad coercendam insignem hominum ex proximi damno lucrum captantium perfidiam, l. i. ff. depos. Hæc actio hoc habet singulare, quod ex Edicto Prætoris in duplum sit extensa, §. 17. Inst. de Act. l. i. §. 4. ff. depos. Itidem peculiare est in hæc actione, quod in heredem non detur, nisi quatenus is de proptio dolo convenitur, d. §. 17. Inst. de Act. l. i. §. 1 ff. depos.

XXIX.

Succedit actio mandati directa & contraria, illa datur mandanti contra mandatarium, ut mandatum exequatur l. 22. §. ult. ff. mand. item ad præstandum dolum cum omni culpa etiam levissima, l. 13. l. 21. C. mand. Contraria competit vicissim mandatario, adversus mandantem, ad recuperandum id, quod ex causa mandati ipsi abest. v. c. impensas l. 4. C. d. t. Nonnunquam & honorarium pacto sc. promissum eadem actione peti potest, l. 6. pr. ff. d. t.

XXX.

Ex Contractu societatis, oritur Actio pro socio t. t. ff. & C. pro socio, utrinq; directa, §. 2. Inst. de pan. tem. litig. daturq; socio contra socium ad lucrum communicandum l. 67. ff. pro socio, & ad resarcendum damnum, dolo aut levi culpa datum, l. 52. §. 2. & 3. eod.

XXXI.

Ex contractu Emptionis & venditionis duplex oritur Actio Empti & venditi: utraq; directa, illa datur emptori adversus venditorem, ad rem cum fructibus & omni sua causa tradendam, l. 13. C. de act. empt. Venditor autem præcisè rem venditam si facultatem tradendi habet, tradere tenetur, nec præstanto interesse, invito emptore, liberatur, l. 11. §. 2. l. 50. ff. de act. empt. l. 8. ff. de evict. Wesemb. in parat. ff. de act. empt. n. 4. Arumæ. exerc. Inst. 14. th. 2.

XXXII.

Actio venditi datur vicissim venditori in emptorem, ad pretium rei venditæ sibi dandum, l. 13. §. 20. l. 11. §. 2 ff. de act. empt. & ad consequenda omnia, quæ ipsi ab emptore præstari oportet, d. l. 13. §. 19 ff. eod.

XXXIII.

Ex contractu Locationis & Conductionis nascitur actio Locati & Conducti: Actio Locati datur Locatori contra conductorem ejusve heredem, §. fin. Inst. de Locat. l. 19. §. 3. ff. eod ut mercedem justo tempore promissam, l. 14 pr. ff. Locat. l. 41 ff. de V. O. l. 34 ff. de R. f. Schueidew. ad §. 38. Inst. de act. in act. locat. n. 14. & seqq. cum usuris, si in morta fuit, l. 17. C. eed. solvat, rem locatam finito usu (nisi ante expletum tempus restitutio fieri debeat ex causis, quæ habentur in l. 3 C. d. t.) restituat, & damnum quod ipsius culpa leviter contigit, arg. l. 5. §. 2. ff. com. mod. resarciat. Ritterhus. ad l. 23 ff. de R. I. c. 9. Sutholt, dissert. 15. Apbri. 48.

XXXIV.

Actio Conducti est, quæ datur conductori adversus locatorem, ut præstet facultatem re conductâ liberè utendi fruendi, l. 9. pr. ff. Locat. damna item quæ conductor passus est, l. 19. §. 1. d. t. resarciat, & imposas in rem conductam necessariò, utiliterve factas refundat, l. 55. §. 1. l. 61. pr. ff. eod.

XXV.

Porrò pœnales actiones ex delictis nascentes in mere pœnales & mixtas dividuntur, illæ sunt, quæ meram pœnam persecuntur, qualis est actio furti manifesti in quadruplum, non manifesti in duplum; Hæ unacum rei persecutione pœnam continent, quales sunt vi bonorum raptorum, L. Aquiliae & similes.

XXXVI.

Occasione mixtarum actionum, sunt & aliæ actiones mixtas, causam habentes, ut, Actiones familie erescundæ, communis dividundo, & finium regundorum §. 20. Inst. de Act. Quæ duplici de causa mixta dicuntur, primò quod uterq; in iis Actor & reus sit. Unde & duplicita Judicia dicuntur, l. 44. §. 4. ff. fam. eresc. l. 10. ff. fin. regund. Deinde quod partim in rem partim in personam esse videantur, d. §. 20. Inst. de Act. l. 1. ff. fin. reg. l. 20. §. 4. ff. fam. eresc. Welschm. in parat. ff. fin. reg. n. 6.

XXXVII.

Prima harum actionum familie erescundæ scil. datur in coheredes ad hereditatem dividendam. l. 51. §. 1. ff. fam. eresc. Agens autem hæc actionem, adversarium suum sibi coheredem esse fatetur, maximè cum

cum non possit cum alio hoc familiæ exercitando iudicium institutum,
quam cum herede, l. 2. in pr. & §. 1. d. tit.

XXXVIII.

Secunda actio mixta communii dividendo, quæ competit iis, quibus quoque modo licito res communis est, ut ea se dividatur, simulque quod alterum alterius ex bono & aequo praestare oporteat, praestetur, §. 20. Inst. de Act. l. 3. l. 4. ff. comm. divid. Invitus enim nemo in communione manere compellitur, l. fin. C. commun. divid. l. 26. §. 4 ff. condit. indeb.

XXXIX.

Tertia actio mixta, est finium regundorum, quæ inter confines agrorum seu rusticorum prædiorum l. 2. pr. l. 4. §. 10 ff. fin. reg. in hoc datur, ut limites vel commodata divisione, vel mutua adjudicatione distinguantur l. 2. §. 1. l. 3. & 4. ff. d. t. Est verò hæc actio perpetua & non nisi triginta annorum præscriptione tollitur. l. fin. C. fin. reg.

XL.

Tertiæ actionum divisione quantum actionibus persequamur, traditur, cuius ratione vel in simulum, vel in duplum, vel in triplum, vel in quadruplum concipiuntur, nec ulterius extenduntur, §. 21. Inst. de Act. Inter actiones quæ in duplum dantur, corrupti servi actio recensetur, §. 26. Inst. de Act. l. 1. in pr. ff. de serv. corrupt. Quæ actio licet servitute abolita hodie à foro nostro recessisse videatur, tamen ad alias quoque personas, quoque modo nobis subditas, utpote filios, filias, famulos, ancillas, corruptos corruptasve utiliter extenditur, l. 14. §. 1. ff. de serv. corrupt; ita tamen ut non ad duplum, sed ad operarum interceptarum & damni dati aestimationem agatur, d. l. 14. §. 1. ff. d. t. Lin. demand. disp. Inst. 19. tb. 101. Harp. ad §. in duplum 23. Inst. de Act. n. 5. & 6.

XLI.

In triplum actio datur adversus Actorem, qui majorem vera estimatione quantitatem sportulis majoribus reum gravandi intentione libello inseruit, §. tripli. 24. Inst. de Act. Pro modo enim quantitatis petitæ, salario seu mercede viatoribus sive executoribus & apparitoribus numerandæ erant, l. 33. §. executoribus s. C. de Episc. & cler. l. ult. C. de fruct. & Lit. expens. s. t. C. de sport. pæna hæcce tripli adversus actorem decernebatur malitiosè plus debito petentem. Viator etiam sive executor, si plus debito petat in quadruplum punitur §. quadrupli 25. Inst. de Act.

B 2

42. Quar.

XLI.

Quarta actionum divisio, à qualitate & natura earum ducta hæc est: Actionum quædam bonæ fidei sunt, quædam stricti juris, §. 28. Inst. de Act. Bonæ fidei sunt, in quibus Judici libera est potestas, estimandi inter litigatores, quid alterum alterius ex bono & æquo præstare oporteat §. 30. Inst. de Act. §. fin. Inst. de obl. ex cons. l. 7. ff. de negot. gest. Stricti Juris actiones sunt, in quibus Judicis potestas est astricta ad id, quod inter contrahentes expressum, in Judicium nominatum deductum & formulæ insertum est l. 99. l. 126. §. 2. in fin. ff. de V. O. d. l. 7. ff. de negot. gest. Sutholt. diff. 18. Aphor. 56. 57.

XLIII.

Divisionis hujus varia sunt differentiæ. In bonæ fidei namq; actionibus arbitrium Judicis liberum est. In stricti Juris actionibus ejus potestas certis formularum limitibus est circumscripta d. l. 99 ff. de V. O. junct. l. 7. ff. de negot. gest. In illis usuræ & fructus debentur à tempore moræ l. 32. §. 2 ff. de usur. l. 17. §. 4. ff. eod. In his fructus demum postlitem contestatam debentur l. 38. §. 7. ff. d. t. l. 4. §. 2. ff. fin. regund. Verum usuræ ne post litem cotelatam, sed dum demum si per stipulationem expressè fuerint promissæ l. i. C. de condit. indeb. l. 3. C. de usur. Sutholt. diff. 18. aphor. 61. In illis dolus dans causam contractui eundem ipso Jure reddit nullum l. 7. pr. ff. de dol. mal. l. 16. §. 1. ff. de minorib. l. 3. §. fin. ff. profac. Iu his contractus quidem subsistit, sed per doli exceptionem petitio submovetur l. 36. ff. de V. O. l. 5. C. de inutil. stipul. Gœdd. de contrab. stipul. c. 30 n. 13. Schneidew., ad §. 28. Inst. de Act. n. 29.

XLIV.

Quamvis autem formularum solennitas hodiè obsoleverit, divisio tamen hæc, adhuc illibata & incorrupta mansit: imò Jure Canonicō differentia bonæ fidei & stricti Juris actionum subsistit. c. cum venerabilis ext. de Except. Bocerus ad l. contractus 23. ff. de R. J. c. 2. n. 4. Arumæ. Exercit. Inst. 18. tb. 15.

XLV.

Actiones quæ bonæ fidei sunt, ex omnes ab Imp. in §. 28. Inst. de Act. enumerantur, reliquæ verò quæ inibi sunt omissæ sunt stricti Juris. Donellus in trattat. de Act. ad §. 28. n. 33. 34. & 35. Actio quoq; ex stipulatu, quæ mulier dætem suam repetit est bonæ fidei,

fidei, §. 29. Inst. de Act. cui Justin. initio quidem dedit hypothecam tacitam d. §. 29. & l. 29. C. de jur. dot. deinde vero etiam Jus prælationis contra hypothecarios anteriores, quamvis expressam hypothecam habentes l. 12. C. Qui pot. in pign. Gail. 2. obs. 81. Myns. 4. obs. 13.

XLVI.

Indulgetur autem hoc privilegium conjugi defunctæ etiam liberis ejusdem d. l. 12. in fin. C. qui pot. in pign. Ad privilegium hocce requiritur dotem numeratam, non solum confessatam esse. d. l. 12. C. eod. Gail. 2. obs. 81. Habet enim in dote tantum hoc privilegium locum. In bonis autem paraphernalibus & donatione propter nuptias uxori Jus prælationis non competit l. fin. C. de pact. conv. d. l. 12. in fin. C. qui pot. in pign. Schneidw. ad §. 29. fuerat. Inst. de Act. n. 60. Gail. 2. obs. 92. n. 10.

XLVII.

In bonæ fidei judiciis Justinianus liberæ potestati ex aequo & bono judicandi effectum hunc adscribit, quod Judex compensationem, quæ est debiti & crediti inter se contributio l. 1. ff. de compens. admittere debeat. Cum enim bonæ fidei vel maximè conveniat, ut invicem in id, quod alterum alteri præstare oportet, condemnatio fiat, ideo judex non tantum quid actor perat, sed & quod is Reo convento debeat, meritò attendit, unde Exceptio compensationis in tantum ad judicis officium pertinet, ut etiam si nec à parte opposita sit, tamen ejus ratio haberi debeat l. 7. §. 1. ff. de compens. Cum in stricti Juris actionibus judex exceptionem formula præscripta non comprehensam non attenderet, sed tantum ex rescripto Divi Marci Exceptio doli competenteret l. 78. pr. ff. de hered. Inst. l. 22. ff. ad L. Falcid. l. 8. ff. de dol. mal. & met. except. l. 173. §. ult. ff. de Reg. Jur. Verum Justinianus omne hoc discriminus stulit, voluitq; tam in stricti Juris, quam bonæ fidei actionibus, compensationem ipso Jure fieri §. 30. Inst. de Act. l. fin. C. de compens. Idq; locum habet in quavis actione d. l. fin. C. de comp. d. §. 30. Inst. de act. modo quantitas seu res fungibilis utrinq; debeatur l. 4. C. eod. Alias enim specie ad speciem, vel specie ad quantitatem & contra, nulla admittitur compensatio. l. 5. de impens. in res dot. fact. l. 18. ff. de pign. act. l. 4. C. de comp. Excipitur tamen actio depositi d. §. 30. Inst. de Act. d. l. ult. C. de comp. actio momenti d. l. fin. C. §. ult. eod. item commodi l. fin. C. commod.

XLVIII.

Præter bonæ fidei & stricti Juris actiones sunt & arbitrariae i. e. ab arbitrio Judicis pendentes, ex quibus scil. fit condemnatio officio Judicis §. 31. Inst. de Act. Differunt hæc ab actionibus bonæ fidei, quia in iis condemnatio fit ex natura ipsius actionis, in arbitrariis vero ex solo & mero judicis arbitrio. Differunt item ab actionibus stricti juris, siquidem in iis condemnatio fit, secundum strictas contrahentium conventiones, nec in iis amplius quicquam additur vel natura actionis, ut in bona fidei Judiciis, vel officio Judicis ut in arbitrariis D. D. ad §. 31. Inst. de Act. Et quia propriam habent naturam à bona fidei & stricti Juris actionibus diversam, ad neutram harum speciem per omnia referri possunt, quamvis inter actiones stricti Juris rectius referri videantur d. §. 31. Inst. de Act. l. 3. §. 1. ff. de usur.

XLIX.

Actionibus sic propositis, maximè ad officium Judicis pertinet, usus sententiam certam, non dubiam vel obscuram ferat, sed quantitatem vel rem certam determinet & adjudicet §. 32. Inst. de Act. l. 21. ff. de reb. cred. l. 13. §. 2. ff. de recept. qui arb. l. 1. ff. de re Judic. l. pen. & ult. C. de sentent. que sine cert. quant. l. 19. ff. de re Jud. Nonnunquam tamen natura actionis ad genus vel universum magis, quam ad certam quantitatem vel speciem directa est, uti in petitione hereditatis & similibus; Ideò in talibus casibus judex quoq; non nisi generaliter condemnare potest, idem procedit si plures res disjunctim debeatur; Quo casu non potest judex ferre sententiam certam, ne in unam rem certam condemnando debitarem, adimat ei electionem, quam stipulatio & petitio actoris ei tribuit, ideò addit Justin. in d. §. 32. quantum posibile est. Sententiam etiam Judex libello conformem ferre deberet, & obid fatuus Judex, qui ultra petita condemnat, dicitur l. fin. C. de fideicom. libert.

L.

Ad certitudinem prædictam in Judiciis observandam imprimis dispiciendum erat, ne Actores plus debito ullo modo paterent. Id vero facientes olim quidem causa penitus cadebant §. 37. Inst. de Act. Hodie plus tempore petentes ex Zenoniana constitutione l. 1. C. de plus pos. duplicatis induciis puniuntur §. 10. Inst. de Empte.

51. Tem.

LII.

Tempore plus petitur; cum is, cui debetur in diem vel sub conditione, petit antequam dies veniat, vel conditio existat. Nam uterque & is, qui antedictum, & is qui ante conditionis eventum petit præmatu-
re i.e. plus tempore petere videtur, l. un. 5. fin. ff. quand. dies usus.
Plus causa petit, qui alternativè debitum simpliciter petit, atque ita ele-
ctionem promissoribus adimit, §. 34 Inst. de Act. cap. 70. de R. l. in 6.

LII.

Si vero quis minus debito actione suâ comprehendenterit, vel aliud pro alio intenderit, reliquum sine periculo exigit, §. 36. Inst. de Act.
Ex quo recte concluditur libellum post litis contestationem licere
remendare, corrigeret §. si quis aliud Inst. de Act. non vero mutare, auth.
qui semel. C. quomed. & quand. Jud.

LIII.

Hactenus actum fuit de actionibus, quibus semper solidum & totum debitum consequimur; sunt tamen quædam actiones, quibus leges, suadente æquitate & ratione personarum, talem naturam & inde-
llem induerunt, ut Rei ex iis condemnati non in solidum excutiantur,
& Actores eo quod Rei condemnati facere possunt, vel quatenus in pec-
cilio est contenti esse cogantur, ut in actione de dote, pro socio & pec-
cilio & similibus, quod vulgo beneficium competentia vocatur.

LIV.

In omnibus tamen hujusmodi actionibus reus manet obligatus
ad hoc, ut si postea ad pinguorem fortunam redierit, residuum debitum
solvere eoq; nomine cavere teneatur. l. un. §. 7. C. de Rei uxori. Act. l. 63.
§. 4. ff. profocio.

LV.

Actio autem de pecilio in patrem vel dominum tantum pecilio.
tenus datur, §. 36. Inst. de Act. l. 47. §. 2. ff. de pecul.

LVI.

Amor conjugalis marito beneficium dictum conciliat, imprimis
si ab uxore dotis nomine conveniatur. §. 37. Inst. de Act. l. 173. ff. de R. l.
Datur idem hoc beneficium marito etiam ex aliis causis conuento l. 20.
ff. de re judic. Harp. ad §. 37. Inst. de Act. n. 2. Lindem. disp. Inst. 9. th. 146.
Competit quoq; filiis l. 18. ff. sol. matr. Schneid. ad §. 37. Inst. de Act. n. 9.
amò & socero ex dotis promissione conuento l. 17. ff. sol. matrim.

57. So.

L VII.

Socius etiam idem hoc beneficium habet, quia societas est quædam fraternitatis species, quæ non patitur ita rigidè cum socio agi, & ultra quam facere potest urgeri l. 63. ff. pro soc. Liberalitatis quoq; leges donatori competentiæ beneficium concedunt, & quidem plenius quam aliis. l. 50. ff. de re jud.

L VIII.

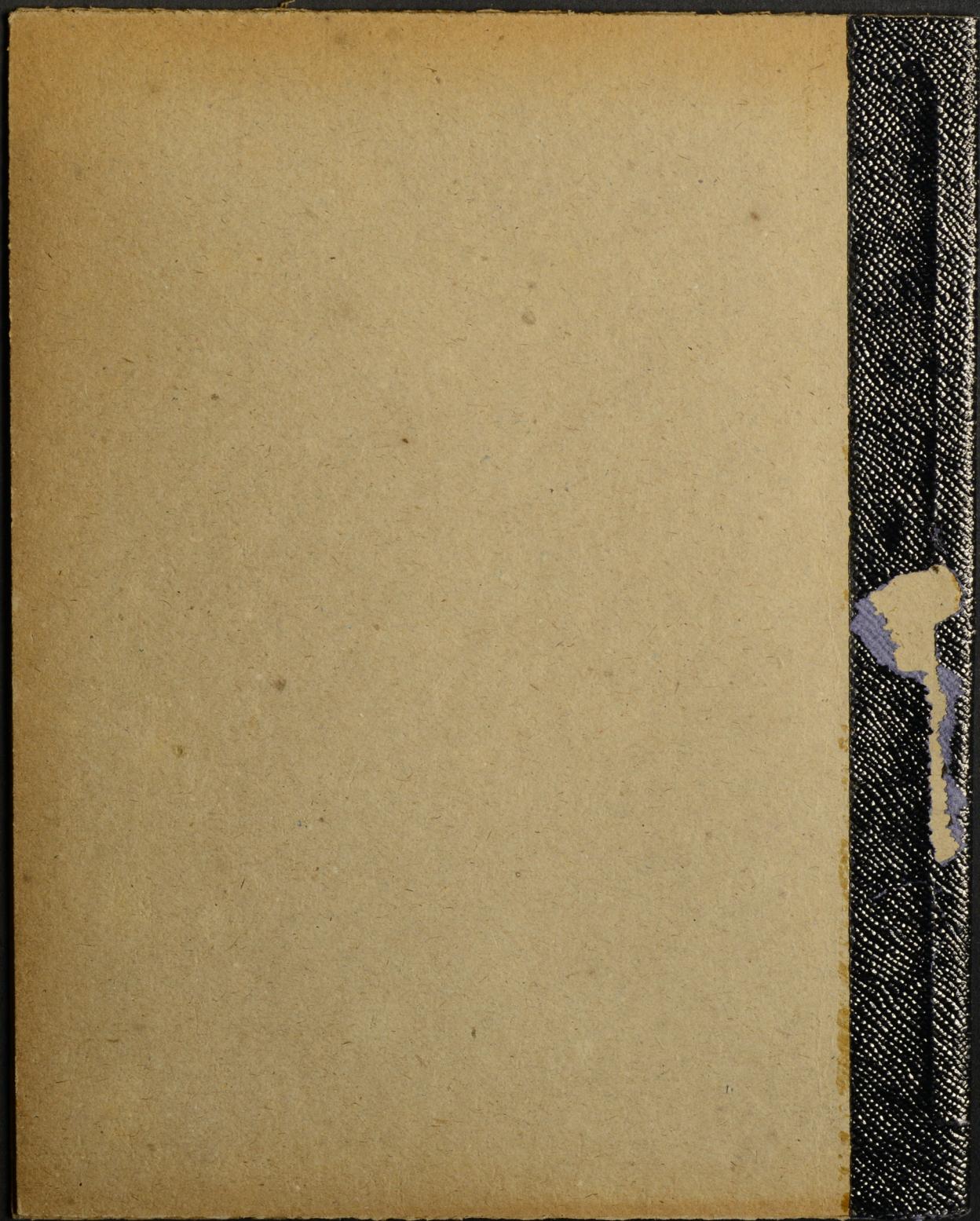
Cessionsrij quoq; ex commiseratione hoc beneficio gaudent, postquam enim semel excussi ad cessionem admissi sunt, deinde ad meliorem perducti fortunam, eos denuò omnibus bonis denudari iniquum visum fuit; Ideo eorum ratio habenda fuit, ne conventi ultra id, quod facere possint, condemnarentur l. 4. ff. de cess. bon. Nov. 135.

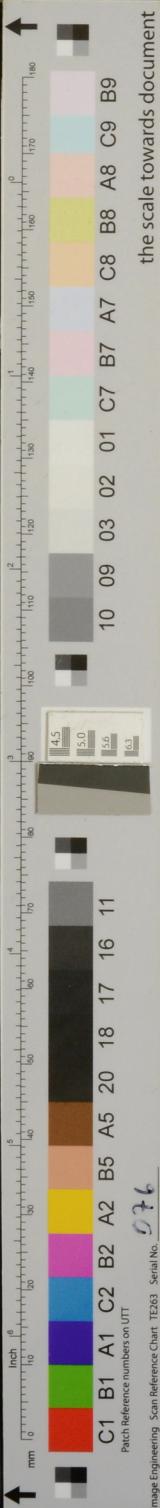
L IX.

Non tamen indistinctè omnibus debitoribus, decoctoribus & fraudatoribus hoc beneficium conceditur, sed tantum iis, qui fortunæ injuriâ bonis citra dolum lapsi sunt arg. l. fin. §. fin. ff. quæ in fraud. cred. Sed quæritur an beneficio cessionis renunciari possit? Quod negandum putamus. Gail. de pac. publ. lib. 2. c. 2. n. 23. Pluribus hæc Nobilissima Actio. nū materia tractari debuisse sed Juridicæ Facultatis Academiæ statutum obstat. Ergo hîc filum abrumpo ac instituto finem pono.

Deo Uni & Trino, studiorum meorum Directori sit laus, honor & gratiarum actio in æternum.

LII.

aspetitur; cum is, cui debet ut in diem vel sub con- quam dies veniat, vel conditio existat. Nam uterque & is qui ante conditionis eventum petit præmatu- re petere videtur, l. un. 5. fin. ff. quand. dies usus. ui alternative debitum simpliciter petit, atq; ita ele- ribus adimit, §. 34 Inst. de Act. cap. 70. de R. 1. in 6.

LIII.

ninus debito actione suâ comprehendenter, vel aliud reliquum sine periculo exigit, § 36. Inst. de Act. studitur libellum post litis contestationem licere. Si quis aliud Inst. de Act. non verò mutare, auth. d. & quand. Jud.

LIV.

im fuit de actionibus, quibus semper solidum & to- equimur; sunt tamen quædam actiones, quibus le- ate & ratione personatum, talem naturam & indo- Rei ex iis condemnati non in solidum excutiantur, Rei condemnati facere possunt, vel quatenus in pe- se cogantur, ut in actione de dote, pro socio & per- uod vulgo beneficium competentia vocata.

LV.

men hujusmodi actionibus reus manet obligatus ad pinguorem fortunam redierit, residuum debitum e cavere tenetur. l. un. §. 7. C. de Rei uxori. art. 1. 63.

LV.

de peculio in patrem vel dominum tantum peculio. Inst. de Act. l. 47. §. 2. ff. de pecul.

LVI.

ilis marito beneficium dictum conciliat, imprimis mine conveniatur. §. 37. Inst. de Act. l. 173. ff. de R. I. beneficium marito etiam ex aliis causis convento l. 20. p. ad §. 37. Inst. de Act. n. 2. Lindem. disp. Inst. 9. th. 146. ilis l. 18. ff. sol. matr. Schneid. ad §. 37. Inst. de Act. n. 9. optis promissione convento l. 17. ff. sol. matrim.

57. So.